ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XV
№ 20 (1812).

ЧЕТВЕР, 14 лютого 1974 року

Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д. І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ЗМІЦНЕННЯ МИРУ — СПРАВА ВСІХ І КОЖНОГО

Шляхи продовження контактів і співробітництва тих, хто виступає за мир і національну незалежність, з великою заінтересованістю обговорили учасники міжнародної зустрічі, яка закінчила свою роботу, 10 лютого в Москві, в Будинку Спілок.

Представники міжнародних організацій і національних комітетів підкреслювали, що благородні ідеї Всесвітнього конгресу миролюбних сил знайшли палку підтримку серед широких верств міжнародної громадськості. Промовці розповідали про роботу, проведену їх організаціями після закінчення Всесвітнього конгресу, заявляли про бажання продовжити початий на цьому форумі діалог з найважливіших міжнародних проблем. Вони відзначали необхідність вироблення погоджених дій в інтересах збереження миру, закріплення досягнутої останнім часом розрядки напруженості.

Учасники зустрічі визнали доцільним створити механізм по продовженню контактів і співробітництва, початих на Всесвітньому конгресі.

(ТАРС).

НА ПЕРЕДЗ'ЇЗДІВСЬКІЙ ВАХТІ

БІЛЯ «Блискавки» людно. Традицією стало в механоскладальному цеху № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів поздоровляти бойовою листівкою людей ударної праці. За день до закінчення січня вшановували комсомольсько-молодіжну бригаду комучістичної праці, яку очолює делегат на XXII з'їзд ЛКСМУ Галина Шевченко. Місячне завдання колектив виконав на 102,4 процента, понад план випущено втулок до півтисячі тракторних насосів. «Блискавка» вітала з трудовою перемогою ударників вахти на честь комсомольських з'їздів.

Так, спалахом ентузіазму праці позначене щоденне в житті юнаків і дівчат області. Комсомольський календар вже відраховує дні до визначних подій — незабаром XXII з'їзд комсомолу України і XVII з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. На старті визначального року юність Кіровоградщини заступила на відповідальну вахту, і справою честі для кожного стало пригстувати з'їздам гідні подарунки і трудові рапорти.

Зараз в комсомольсько-молодіжних колективах закінчилося обговорення соціалістичних зобов'язань на 1974 рік. На Всесоюзних комсомольських зборах, що пройшли в січні, багато юнаків і дівчат говорили про резерви підвищення продуктивності праці, вносили пропозиції поліпшення організації виробництва, намічали шляхи економії сировини і матеріалів, зміцнення трудової дисципліни. Зараз пропозиції юнаків і дівчат стали чіткими рядками зобов'язань бригад, дільниць, змін. Сьогодні вони стали тим зустрічним комсомольським планом, який пробуджує ініціативу і пошук, зобов'язує кожного проявляти творчість і розрахунок, щоб дати продукції більше, кращої і дешевшої. Ось чому так конкретно виписані пункти соціалістичних зобов'язань комсомольсько-молодіжних колективів області — ініціаторів гідної зустрічі комсомольських з'їздів:

— випустити понад план деталі для 50 комсомольських сівалок; виготовити дві з половиною тисячі надпланових насосів для комсомольсько-молодіжних тракторних бригад області; в дні роботи з'їздів працювати на звощаджених матеріалах.

І як повідомляв «Молодий комунар» в останніх номерах, ініціатори і їх послідовники від даного слова не відступають.

Характерний почерк виробили молоді робітники і хлібороби на передз'їздівській вахті — свої плани виконувати з ініціативою. «З перших днів — ударні темпи!», «Кожен день — тільки ударно!» — ці лозунги стали законом для багатьох комсомольсько-молодіжних колективів обласного центру, міст Олександрії, Світловодська, Знам'янки. У молодих трудівників ланів свій рубіж — домогтись разом з усіма хліборобами області повторення в сімдесят четвертому кіровоградського мільйона тонн.

Нещодавно в міськкомах і райкомах комсомолу проходили пленуми, на яких визначали завдання комсомольських організацій, що випливають із грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС та X пленуму ЦК ВЛКСМ. Повсюди з трибун звучали пропозиції, як боротись за успіх планів визначального року п'ятирічки, як достойно підійти до наступних з'їздів. І ряд ініціатив започаткували в районах і містах області.

Валерій Желудков і Григорій Бондар з комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ульянова перші в Ульяновському районі серед молодих хліборобів зобов'язалися в цьому році виростити по 100 центнерів кукурудзи з гектара на площі 100 гектарів.

Зове на ударний труд заклик секретаря комсомольської організації Сальківського цукрозаводу Зої Самбір. На пленумі Гайворонського райкому комсомолу вона запропонувала реконструкцію їх заводу оголосити ударною комсомольською будовою області. Важлива справа знаходить схвалення і підтримку серед молоді.

Сьогодні ти перегорнеш ще один листок комсомольського календаря. День, позначений в ньому, був для тебе відповідальним і пам'ятним. Разом із своїми товаришами, включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за дострокове виконання планів визначального року, ти ударно закінчив зміну, вніс раціоналізаторську пропозицію, поділився досвідом роботи з тими, хто поряд. Ти достойно ніс трудову вахту на честь майбутніх з'їздів. І твій почесний обов'язок комсомольця, молодого робітника і хлібороба, завтрашній день цієї вахти зробити теж тільки ударним.

ПЛЕНУМ ДОЛИНСЬКОГО РК ЛКСМУ

Відбувся пленум Долинського райкому комсомолу. На порядок денний було винесено питання: «Про завдання районної комсомольської організації у світлі доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на грудневому (1973 р.) Пленумі ЦК КПРС та Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу».

З доповіддю виступив перший секретар райкому комсомолу **В. Дикий.**

В обговоренні доповіді взяли участь: свинарка колгоспу імені Леніна **М. Гужук**, директор автопідприємства № 10035 **А. П. Кістень**, секретар комсомольської організації комбінату хлібопродуктів **А. Гуліда**, секретар вчительської комсомольської організації Олександрівської СШ **О. Швиденко** та інші.

В обговореному питанні пленум прийняв відповідне рішення.

В роботі пленуму взяла участь і виступила секретар Кіровоградського ОК ЛКСМУ **Л. Неруш.**

* * *

Відбулися пленуми **Голованівського, Новомиргородського, Олександрівського, Ульяновського, Гайворонського, Новоукраїнського і Маловисківського** райкомів комсомолу, в центрі уваги яких стояли питання завдань комсомольських організацій в світлі рішень грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС і X пленуму ЦК ВЛКСМ.

ПЛЕНУМ ПЕТРІВСЬКОГО РК ЛКСМУ

Відбувся пленум Петрівського РК ЛКСМУ, який розглянув питання «Про підсумки грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС та завдання районної комсомольської організації».

З доповіддю виступила перший секретар Петрівського райкому комсомолу **Т. Образцова.**

В обговоренні доповіді взяли участь секретарі первинних комсомольських організацій, комсомольські активісти, молоді передовики сільського виробництва, спеціалісти.

Пленум в розглянутому питанні прийняв відповідне рішення.

В роботі пленуму взяв участь і виступив секретар обкому комсомолу **В. Петраков.**

Відбулися також пленуми **Кіровоградського, Добровеличківського, Вільшанського і Новгородківського** райкомів ЛКСМУ з порядком денним про підсумки грудневого (1973 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання районних комсомольських організацій, що витікають з рішень Пленуму.

ПРАПОР — ПЕРШИМ У ЗМАГАННІ

50 ВЛКСМ З іменем Леніна

Минулий рік в історії колективу будівельного управління «Машбуд» ввійшов як рік ударної праці. При зобов'язанні виконати річний план будівельних робіт до 30 грудня впоралися з цим завданням до 28. За 1973 рік серед значних об'єктів було введено в дію корпус № 90 заводу «Червона зірка» з оцінкою «добре», дитсадок на 280 місць.

В республіканському соціалістичному змаганні працівники будівельного управління вийшли в число переможців. Днями в клубі комбінату «Кіровоградважбуд» відбулися урочисті збори. На них колективу будівельного управління «Машбуд» за успіхи було вручено перехідний Червоний прапор Ради Міністрів УРСР і Українського Республіканського комітету профспілок робітників будівництва і промисловості будматеріалів.

Досягнення будівельників минулого року стали можливими завдяки тому, що тут особливо підняли роль соціалістичного змагання. Щодня підбивали результати роботи бригад, переможцям вручали перехідні вимпели. Колективу, у якого протягом тижня вимпел затримувався найдовше, — вручали перехідний прапор обкому комсомолу. Неодноразово цю високу нагороду отримували комсомольсько-молодіжні бригади мулярів (бригадир П. Сліпченко), теслярів (бригадир О. Медвідь), бетонників (бригадир О. Жарко), малярів (бригадир Л. Набоченко). Серед будівельників, нагороджених знаком ВЦРПС «Переможець соціалістичного змагання 1973 року» — багато комсомольців і молоді.

З ударними темпами вирішили працювати робітники будівельного управління «Машбуд» і в 1974 році. Ставши на трудову вахту в честь з'їздів комсомолу, 50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, вони зобов'язалися до кінця року здати в експлуатацію житловий мікрорайон в місті Кіровограді по вулиці Кременчуцькій загальною площею 7543 квадратних метрів житла, будуть боротися за прискорення введення в дію заводу вторчормету.

М. ШЕРЕМЕТА,
секретар комітету комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд».

ВРОЖАЮ — МЕХАНІЗОВАНИЙ КОНВЕЙЄР

Досвід одержання високих врожаїв зернових культур сповна використати в нинішньому році. Так вирішили молоді хлібороби нашого району, відповідаючи на Звернення ЦК КПРС та Постанову «Про Всесоюзне соціалістичне змагання працівників сільського господарства за збільшення виробництва і заготівель продуктів землеробства і тваринництва у 1974 році».

В районі вже закінчено комплектацію комсомольсько-молодіжних механізованих ланок по вирощуванню кукурудзи. Високі врожаї качанистої будуть вирощувати 15 таких колективів. Серед них — ланка, очолювана комсомольцем Петром Вансовичем, з колгоспу імені Ульянова.

І. ТКАЧЕНКО,
зав. відділом комсомольських організацій Добровеличківського РК ЛКСМУ.

Своїх трудових успіхів у четвертому, визначальному можна домогтися завзяттям і самовідданістю, свідомим ставленням до виконання доручених завдань. На перший план — пошуки резервів зростання продуктивності праці, підвищення якості продукції. Про це постійно пам'ятають члени «Комсомольського прожектора» заводу «Червона зірка», на рахунку яких багато корисних справ.

Кожен рейд «прожектористів» вносить вагомий вклад у боротьбу з безгосподарністю і марнотратством, порушенням дисципліни праці на підприємстві.

Черговий випуск «Комсомольського прожектора» готують зліва направо: інженер-конструктор відділу головного технолога Віктор **САРАТОВЦЕВ**, інженер конструктор головного спеціалізованого конструкторського бюро Володимир **МЕЛЬНИЧУК**, лаборант заводської лабораторії Євгенія **ШЛЯХОВА**, начальник штабу «КП» Ігор **ГРАБКО**

Фото Ф. ГОНЧАРА.

1974. Трудова біографія.

В РАХУНОК ТРАВНЯ

Як заклик до дії сприйняв токар Кіровоградського ремонтного заводу «Укрсільгосптехніка» Микола Будников Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу. У відповідь на заклик Центрального Комітету ознаменувати четвертий, визначальний рік п'ятирічки новими трудовими успіхами, молодий робітник переглянув свої соціалістичні зобов'язання і дав слово виконати п'ятирічний план до 57-ї річниці Великого Жовтня.

Включившись у республіканський огляд резервів підвищення продуктивності праці на кожному робочому місці, Будников досягає нових трудових перемог. Вже зараз з-під різця його токарного верстата виходить продукція в рахунок травня.

Б. КОЛОС.

БІБЛІОТЕЦІ — П'ЯТДЕСЯТ

В цьому місяці профспілковій бібліотеці станції Знам'янка сповнилось п'ятдесят років. З них тридцять років незмінно керує нею досвідчений культпрацівник Марія Василівна Калач. Велику і різноманітну роботу веде вона серед населення міста і залізничників. Багато тут проведено цікавих тематичних і літературно-художніх творів, теоретичних конференцій. Бібліотека часто організовує цікаві зустрічі з видатними діячами літератури і мистецтва. Тут побували письменники Віктор Петльований, Антон Хижняк, Василь Кучер, поети Анатолій Косматенко, Дмитро Луценко, Микола Сом, літературний критик Микола Давлюк, артист Володимир Тимохін, солісти Київського театру опери та балету Гурова і Пазич та багато інших.

У вагонному депо Знам'янка нещодавно відбулась зустріч робітників з українським поетом Олексою Ющенком та письменником - гумористом, членом редколегії журналу «Перець» Миколою Білкуном. Її організувала М. В. Калач.

О. КОНДРАТЕНКО.
м. Знам'янка.

ПІДЛІТОК—ПОРУЧ

Зустріч за круглим столом

Минулого четверга в «Молодому комунарі» за традиційним «круглим столом» зібрались: Г. Г. ЧЕРНОВАЛОВ — заступник обласного прокурора, Г. В. ХАРИЧКІН — начальник карного розшуку обласного управління внутрішніх справ, А. Я. САЄНКО — старший помічник обласного прокурора, М. Ф. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ — прокурор м. Кіровограда, А. Т. ТЕРНО — заступник начальника відділу юстиції, Є. С. ЧОРНИЙ — секретар обласної комісії в справах неповнолітніх.

Тема розмови — «Підліток і закон».

М. Ф. ПОТОПАЛЬСЬКИЙ

Г. Г. Черновалов: «Минулий рік був нелегким для нас. Ряд районів такі, як Бобринецький, Знам'янський, Онуфріївський, Голованівський та місто Кіровоград, на жаль, допустили ріст правопорушень серед неповнолітніх.

Якщо проаналізувати їх характер, подивитись на їх, так би мовити, психологію, то стане помітною тенденція до викрадення автотранспорту, власного майна, грошей, спиртних напоїв».

Г. В. Харичкін: «Всі ці факти викликають додаткові труднощі в роботі відділу карного розшуку.

З метою профілактики правопорушень ми створили додатково сім дитячих кімнат міліції. Це в той час, коли в області працює 363 таких кімнати на громадських засадах. Та якщо додати, що в нашій області діють 24 комсомольських оперативних загони, то стане зрозумілим, що робота ведеться значна. І все ж без активного втручання громадськості із цим завданням нам самим справитись буде важко.

М. Ф. Потопальський: «Першопричиною правопорушень завжди була і є послаблена виховна робота серед неповнолітніх. Особливо, якщо говорити про м. Кіровоград, це стосується професійно - технічних училищ № 6 і № 4, технікуму механізації сільського господарства, заводів «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів.

Органи прокуратури провадять значну роботу по профілактиці правопорушень. Так, при міськвно створена і працює педагогічна рада, яка займається вивченням та аналізом стану справ. Практикуємо ще й таку форму, як бесіди із важковихованими та їх батьками безпосередньо у відділі міліції. Тут на конкретних прикладах працівники УВС розповідають про причини правопорушень, роз'яснюють ту відповідальність, яка лягає на батьків. Часто практикуються виступи знатних людей міста, покази фільмів, які мають виховний вплив».

Є. С. Чорний: «Комісії в справах неповнолітніх — це форма участі громадськості у профілактиці правопорушень. Комісії виявляють «неблагонадійні» сім'ї, беруть їх на облік, і через організації, де працюють такі батьки, контролюють, яку роботу проводять з ними, аби змінити їх ставлення до виховання своїх дітей.

В нашій області працює 28 таких комісій: одна обласна, чотири міських і двадцять три — районні. Головне їх завдання — захист прав дітей і підлітків.

А. Т. ТЕРНО

Так, наприклад, виключити неповнолітнього із загальноосвітньої школи або іншого учбового закладу, а також звільнити підлітка до 18 років з роботи без погодження з міською або районною комісією у справах неповнолітніх — категорично забороняється.

Комісії можуть просити народний суд не застосовувати покарання до неповнолітнього, який скоїв злочин, або засудити його умовно.

Для подання допомоги «неблагонадійним» сім'ям у вихованні дітей комісії мають право закріпити за ними громадських вихователів. Вони проводять велику роботу з неповнолітніми і допомагають їм виправити свою поведінку.

Особливо хотілося б сказати про машиніста із водоканалу Л. С. Авер'янова. Він ось уже протягом трьох років працює з двома підлітками, із 34-ї школи. І за два останні роки за ними не було помічено жодного порушення.

А. Я. Саєнко: «Питання правового виховання серед неповнолітніх — найбільш складне. Злочинцями не народжуються. Ними стають. І причина цього — послаблений контроль за дітьми з боку батьків. Там, де він суворий і неослабний — правопорушень не буває. Ми, юристи, завжди нагадуємо батькам: слідкуйте за дітьми, де вони бувають, чим займаються, з ким водять дружбу.

Формування характеру підлітка починається в сім'ї. В школу він приходить з основними задатками. І якщо вчителі пропустять якийсь момент — може трапитись правопорушення. Ось чому школа несе не меншу відповідальність за учня, ніж батьки».

А. Т. Терно: «Завдання органів юстиції полягає в тому, щоб: по-перше — боротьба із злочинністю серед неповнолітніх велась у тісному контакті із громадськими організаціями, по-друге — поліпшувалася попереджувальна робота і, по-третє, — посилювалась пропаганда правових знань.

Г. Г. ЧЕРНОВАЛОВ

Активна робота в цих трьох напрямках — позитивно впливає на результати. Якщо ж один із ланцюгів у ній слабшає або випадає, ми завжди зустрічаємось із фактом правопорушення.

Недоліки, що мають місце у правовій пропаганді, це нецілеспрямованість і відсутність аналізу.

До 1972 року ця робота велась безсистемно. Зараз — зовсім інше становище. В усіх училищах запроваджено 20-годинний курс лекцій з питань радянського права, в загальноосвітніх школах — бесіди, факультативи. Незнання радянського законодавства не звільняє від відповідальності нікого. Про це треба завжди пам'ятати».

ПІДЛІТКОВИЙ вік, або, як ми говоримо «небезпечний» вік, поставив багато проблем. Не лише перед батьками, школою чи іншими учбовими закладами, а й органами прокуратури, суду, міліції, адвокатури, юстиції.

Як бачимо із виступів учасників «круглого столу», попередження правопорушень серед неповнолітніх вимагає посилення контролю за дітьми як в сім'ї, так і в школі, поліпшення виховної роботи, систематичної і цілеспрямованої правової пропаганди та правового виховання молоді.

А яка ваша думка відносно цього?

Гадаємо, тема піднятої розмови на цьому не обмежиться, а викличе нові роздуми, пропозиції. Чекаємо на них.

Бесіду за «круглим столом» записала Г. ГОНЧАРЕНКО.

КРИВДА

«Шановна редакціє! Допоможи мені, будь ласка, повернутися працювати в школу. Я вже зверталася до різних інстанцій, але там відповідали з такою байдужістю і черствістю, що мимоволі опускаються руки...»

(З листа Надії Шаповал — старшої піонервожатої Осинязької середньої школи Новомиргородського району).

НАДІЙЧИНА школа — в центрі села. Від неї в усі кінці Осинязжки, ніби радіуси, розбігаються шляхи. Щоранку повиваться вони гомоном дітвори, яка поспішає почати новий шкільний день. Одним із таких шляхів ходила раніше до школи і Надія Гопа. Десять років — як учениця, і два — старшою піонервожатою.

Скільки й нам'ятає себе Надія, мама хворіла... Десь у п'ятому класі всі домашні турботи повністю лягли на доньчині та батькові плечі. А було їх чимало.

Коли батько одружився вдруге, мачуха завантажила дівчину роботою ще більше. Надійка стала рідше відвідувати школу. І тоді до них прийшла делегація учнів та вчителів, щоб відстояти дівчину, її право на навчання. Ніколи не забути цього Надії. Турбота, увага педагогів схвилювала дівчину, і, можливо, саме тоді зміцніло в ній бажання стати вчителем. Бути таким же чуйним і добрим, як її старші друзі.

Після закінчення десятирічки, Надія подала документи до педагогічного інституту. Та після невдачі на вступних екзаменах, Надія повернулася в село, пішла працювати старшою піонервожатою в рідну школу. Ті дні приносили їй велику радість. Роботою були задоволені і учні, і вчителі. Росла впевненість і бажання знову вступати до вузу. Проте довелося на рік відкласти думку про навчання — скінчила школу сестричка, і Надія вирішила допомогти в житті молодшій. Потім — одруження з Петром Шаповаленком, водієм місцевого колгоспу. В сім'ї чоловіка майже всі діти навчалися після десятирічки. Тому щиро підтримали і Надійчин намір поступати до вузу. Та знову з навчанням довелося зачекати: весною в сім'ї Шаповаленків народилась Світланка.

Коли доньці виповнилося шість місяців, відпустка Надії скінчилася, і вона вирішила знову працювати. Та після першої ж розмови в учительській, серце боляче стислося — довідалася: в школі є вже інша піонервожата. А її звільнили без ніяких на те підстав.

Дочекалася нового директора школи О. П. Реїнта. Олександру Петровичу розмовляти довго було ніколи. Він одразу переадресував її до завідуючого райвно. «Я працюю тут недавно. Звільнив вас колишній директор. То ж вияснюйте усе в районі». Дома заспокоювала себе: «Там зрозуміють».

Завідуючий райвно вислухав уважно. Але відповідь його вразила Надію: керівник радив їй працювати в село, що розташоване за десять кілометрів від Осинязжки. У цю хвилину він, певно, забув, що перед ним мати, якій потрібно турбуватися за дитину, бути поряд з нею, хоча пізніше не раз використовуватиме цей аргумент уже проти Надії. Тоді ж завідуючий дорікнув молодій жінці тим, що не навчається та в інституті. І дав зрозуміти: розмова закінчилась, продовжиться лиш тоді, коли Надія матиме студентський квиток.

Не допомогло і звернення в райком комсомолу. Там підтримали рішення завідуючого райвно. Так лишилася вожата поза школою. Позбавлена роботи незаконним чином, але ніхто не наважився допомогти в біді.

Як же трапилося, що грубе порушення закону санкціонували кілька відповідальних керівників? Адже, напевне, добре відомо всім — після декретної відпустки місце роботи лишається за матір'ю. Відомо й те, що директор школи не має права звільняти від роботи працівника без погодженості з ним.

Забули цього разу про свою вихованку вчителі Осинязької середньої школи, які так багато зробили в її житті. Про те, що молода людина вирішила продовжувати свою трудову біографію у їхньому колективі, що саме тепер, можливо, від них залежить не менше, аніж раніше, ніхто не подумав.

Дивно поївся місцевком шкільної профспілкової організації. Ніхто з його членів не поцікавився, чому Надія не на своєму робочому місці, за яких обставин її звільнено.

А як оцінити дії завідуючого райвно тов. А. К. Невмитого?

Замінюючи Надію Шаповал на Тетяну Поліщук, випускницю педучилища, він керувався ніби зрозумілою метою — мати серед піонервожатих ще одну людину із спеціальною освітою. Та чи ж має хто право порушувати трудове законодавство? Як же тоді мають почувати себе на роботі інші вожаті, які працюють одразу по закінченні середньої школи? Прибуття першого ж випускника педучилища означає автоматичне позбавлення їх роботи?

Не менша відповідальність у цій справі лягає й на працівників Новомиргородського РК ЛКСМУ. Працювати в школу вожатий їде після затвердження на бюро райкому. Там він — представник комсомольського органу. Кому ж, як не райкому ЛКСМУ належить турбуватися про свої кадри? Надія Шаповал зверталася по допомогу до райкомівців. Але ті, натомість встановити законність, захистити право свого працівника, віддалися умовлянням з боку відділу народної освіти.

Звичайно, історія ця так не повинна скінчитися. Надію потрібно поновити на роботі. За порушення законності слід спитати, з кого слід. Але хто відшкодує молодій матері сльози, хвилювання, незаслужену образу, яку винесла вона за цей час? Велике обурення викликає й те, що байдужість проявили саме ті, хто мав би виховувати чуйність і тактовність в оточуючих, хто, певне, не раз нагадував Надії і її колегам по роботі про норми радянських суспільних відносин. Виходить, ніби в тому прислів'ї: на словах учать, на ділі — відучують.

М. МІКЕЛЬ,
спецкор «Молодого комунара».
Новомиргородський район.

ВІД РЕДАКЦІЇ: коли перетався цей номер, ми дізналися, що Надія Шаповал повернулася в школу. Втручання кореспондента допомогло. Хочеться вірити: любов до професії допоможе забути непорозуміння. Хотілося, щоб допомогли їй у цьому й ті, хто припустив щодо неї прикрої помилки.

«ВПЕВНЕНИЙ — МИ ПОБУДУЄМО НОВЕ ЖИТТЯ»

— ПЕРЕДАЙТЕ привіт і найсердечнішу подяку всім моїм вчителям, друзям, і товаришам у Радянському Союзі!

Почути такі слова завжди приємно, тим паче, що мовлені вони російською мовою у звільненому районі Республіки Південний В'єтнам.

... Я народився тут, в місті Донгха, — розповідає мій новий знайомий Нгуен Ба Фонг. — В 1967 році Національний фронт визволення Південного В'єтнаму серед інших товаришів послав мене в СРСР. Я вчився в Ростовському технікумі сільськогосподарського машинобудування, а потім працював на «Ростсельмаше»...

Зараз Фонг працює в майстерні по виготовленню і ремонту сільгосптехніки. Ця майстерня — перша у звільненій провінції Куангчі, збудована з допомогою Демократичної Республіки В'єтнам. В ній ремонтують трактори і насоси, виготовляють запчастини для них. Планується також освоїти виробництво деяких товарів широкого вжитку.

— На будівництві всі трудились самовіддано, — говорить начальник будівництва Нгуен Кон Ню. — Хоч і не вистачало кваліфікованих робітників, всі споруди здали вчасно. План ми перевиконали на 31 процент, раціоналізаторські пропозиції дозволили зекономити 28 тисяч донгів. Комісія, яка приймала майстерню, високо оцінила якість виконаних робіт. На роковину утворення Національного фронту визволення Південного В'єтнаму, 20 жовтня, ми підписали акт про здачу будівництва в експлуатацію.

За успіхи у спорудженні первістка механічної промисловості провінції Куангчі уряд Республіки Південний В'єтнам нагородив колектив монтажників і будівельників орденом Звільнення III ступеня. Багатьох робітників нагороджено медалями.

Зараз біля верстатів і механізмів працюють представники молодого робітничого класу республіки. Багато хто з них навчався в ДРВ.

Прощаючись з нами, директор майстерні Нгуен Чонг АН сказав:

— Ми починаємо мирне будівництво. Я впевнений, що збудуємо нове, щасливе життя.

Ю. ЧУРЬЯНОВ,
влас. кор. АПН.

Донгха—Ханой.

ІНДІЯ: СПРЯМОВАНІ В МАЙБУТНЄ

Вулиці і площі індійського міста Кочин ще не бачили такої багатолюдної демонстрації. Юнаки і дівчата йшли тісними лавами, міцно взявшись за руки. Над головами демонстрантів майоріли червоні стяги і державні прапори Індії.

Так закінчилась національна конференція загальноіндійської федерації молоді, в роботі якої брали участь більше, ніж півтори тисячі делегатів з усіх штатів республіки та численні зарубіжні гості.

Форум прогресивної молоді Індії проходив під знаком активізації участі молодіжних організацій у рішенні важливих державних завдань, у виконанні накресленого урядом Індіри Ганді нового п'ятирічного плану розвитку національної економіки.

На одностайну думку спостерігачів, найважливішим фактором зростання соціальної активності індійської громадськості, особливо молоді, визнання нею свого місця у загальнонаціональній боротьбі за зміцнення незалежності і прогрес, був недавній візит у країну Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва. «Довірливі і щирі звернення лідера радянських комуністів до індійського народу, — пише індійський щотижневик «Нью ейдж», — надихнули наше молоде покоління. На власні очі, на прикладі Радянської країни, побачили наші юнаки і дівчата єдино вірний шлях до щастя і розквіту свого народу».

Намагаючись протидіяти прогресивному курсу уряду Індіри Ганді, реакціонери і сепаратисти намагаються роз'єднати молодих індійців, заважають їм включитись у політичну і економічну боротьбу. Адже за все реакція боїться єдності з робітничим класом представників молодого покоління, яка весь час зростає. І всі акції економічного саботажу скеровані на те, щоб перешкодити здійсненню програми соціальних реформ.

Молодіжний рух чинить опір правим силам. У його лавах знайшов гарячий відгук Індіри Ганді рішуче включитись у боротьбу за нове життя.

Мільйони молодих індійців глибоко усвідомлюють, що не існує молодіжних проблем окремо від проблем національних, від проблем, які необхідно буде вирішити усьому індійському народові. Це стверджують результати роботи конференції Загальноіндійської федерації молоді.

В. МЕЛЬНИКОВ.

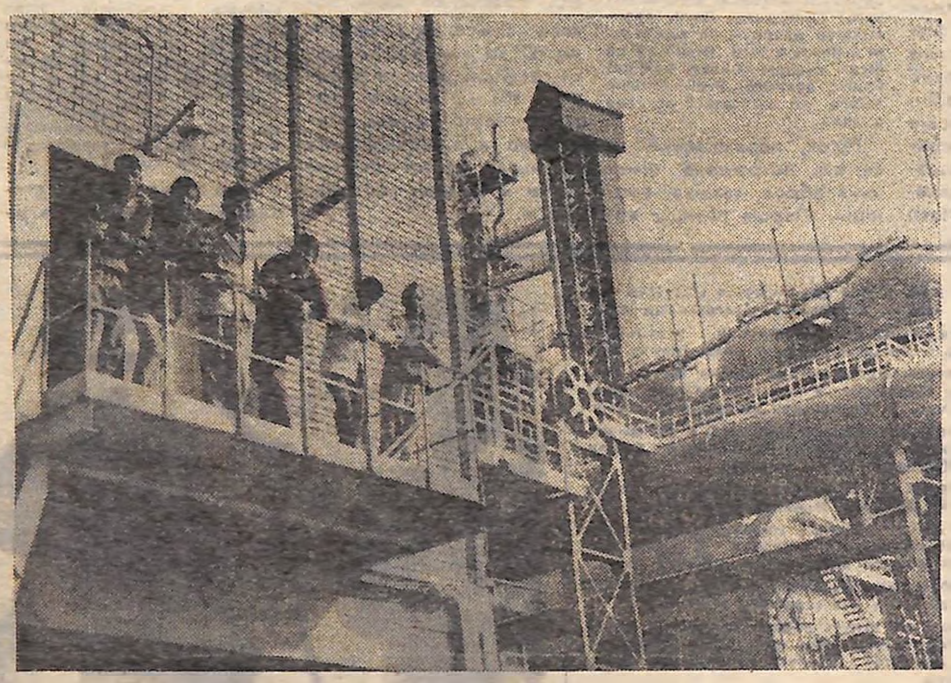

В АРАБСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ ЄГИПЕТ В УРОЧИСТІЙ ОБСТАНОВЦІ ЗДАЛИ В ЕКСПЛУАТАЦІЮ ТРЕТЮ ДОМНУ ХЕЛУАНСЬКОГО МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМБІНАТУ І ТИМ ПРАКТИЧНО ЗАКІНЧИЛИ РОБОТИ ПО ПЕРШІЙ ЧЕРЗІ РОЗШИРЕННЯ І РЕКОНСТРУКЦІЇ КОМПЛЕКСУ, СПОРУДЖУВАНОГО ЗА ДОПОМОГОЮ СРСР. З ПУСКОМ ТРЕТЬОЇ ДОМНИ ЗАВОД ВИПЛАВЛЯТИМЕ МАЙЖЕ МІЛЬЙОН ТОНН СТАЛІ ЩОРОКУ.

НА ФОТО: ГРУПА ЄГИПЕТСЬКИХ СПЕЦІАЛІСТІВ — БУДІВНИКІВ ТРЕТЬОЇ ДОМНИ ХЕЛУАНСЬКОГО МЕТАЛУРГІЙНОГО КОМБІНАТУ.

Фото В. ЩЕПНИКОВА.

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

◆ ДЕМОКРАТИЧНИЙ В'ЄТНАМ — ТВОРЦІ МАЙБУТНЬОГО

◆ СТУДЕНТСЬКІ МАНІФЕСТАЦІЇ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

◆ ПОП-МУЗИКА — ЗБРОЯ БУРЖУАЗНОЇ ІДЕОЛОГІЇ

СТАТТЯ, ІНФОРМАЦІЯ, КОМЕНТАР

Планета „МК"

За матеріалами ТАРС, АПН.

„КЛАПТИКОВА КОВДРА" ДИКТАТУРИ

НЕЩОДАВНО 69 ректорам і деканам університетів Південної Кореї були вручені виклики з поміткою «негайно». Прем'єр-міністр країни Кім Чок Піль запрошував їх на термінову нараду. І хоча тема не оголошувалась, вчені мужі не сумнівались: мова йтиме про становище в університетах...

У вищих учбових закладах країни було неспокійно вже більше двох місяців. Студенти вимагали забезпечення головних демократичних прав, виступали за негайне відкликання з університету поліцейських агентів. Заворушення серед молоді, що навчається, охопило всю країну.

До багатьох вищих учбових закладів, як і до Сеульського національного університету, були введені загони поліції. У різних містах поширились арешти студентів. «Блюстителі порядку» широко застосовували досвід, набутий ще восени 1971 року. Тоді, після університетських погромів, влаштованих поліцією разом з військами, вищі учбові заклади переповнили спеціальні агенти південнокорейського ЦРУ. Виявлялась «благонадійність» студентів, картотеки охоронки поповнювались тисячами імен.

Два роки було «все спокійно». І раптом восени минулого року — новий вибух. Сузорим репресіям не вдалось придушити студентські заворушення. Становище, яке створилось у країні, обговорювалось на нараді у прем'єра. Кім Чон Піль обіцяв, що урядовий нагляд за вищими учбовими закладами буде припинено, а арештованих студентів звільнено. Та все це не розрядило напруженості. Через кілька днів після наради влада, достроково оголосивши зимові канікули, запропонувала студентам негайно залишити університети. За всіма, хто відмовлявся підкоритись, стежили «штатні» і «нештатні» агенти ЦРУ Південної Кореї.

Про цю організацію американський журнал «Ньюсуік» писав: «Шантажувати ділових людей, фальсифікувати результати студентських виборів, нацьковувати представників духовенства одного проти другого, давати вказівки журналістам про те, що вони повинні писати, тримати у покорі політичних діячів — такі головні напрямки щоденної діяльності управління. Його агенти працюють в банках, профспілках, в компаніях, в армії і в кожному міністерстві південнокорейського уряду. Зараз більшість студентських керівників отримує гроші від ЦРУ, а в провінції корейці стверджують, що кожен десятий служить поліцейським інформаторам».

Восени 1971 року саме ЦРУ дало армії список 170 «особливо небезпечних студентів». Незабаром вони отримали виклики на військову службу. Більшість «бунтівників» була направлена у джунглі Південного В'єтнаму. Після цього їх ніхто не бачив.

Крім вимог негайно вигнати агентів ЦРУ з університетів, студенти виступають також проти засилля іноземного капіталу в економіці країни. За свідченням французького щотижневика «Франс нувел», майже всі промислові підприємства Південної Кореї належать американцям або японцям. «Економічний бум», — констатує щотижневик, — у житті виражається в зубожінні широких мас, у появі нових протиріч, коли далеко не забезпечені елементарні вимоги населення у продовольстві та одязі».

За свідченням студентських організацій, в усіх урядових закладах панує корупція. Щоб влаштуватись на роботу, людина повинна дати хабара. Часто, отримавши вищу освіту, юнаки і дівчата змушені виконувати малооплачувану некваліфіковану роботу.

Наляканий розмахом студентських маніфестацій владі доводиться роздавати обіцянки на словах «демократизувати суспільство». Сам диктатор Пак Чжон Хі обіцяв звільнити всіх арештованих студентів, а представництво ЦРУ в університетах обмежити. Були звільнені деякі, головним чином дрібні, чиновники, запідозрені в корупції. Одночасно, як повідомляє агентство Франс Пресс, уряд готує кілька «миротворчих заходів» проти студентів і всіх, хто їх підтримує. Недарма уже зараз опозиційні сили охрестили «реформи» Пак Чжон Хі «клаптиковою ковдрою», якою диктатура намагається прикрити свою антинародну політику.

А. ПРАВОВ.

ШАМАНИ З ЕЛЕКТРОГІТАРАМИ

Пишна зачіска до пліч, нахабна поза, костюм не то дикуна, не то клоуна — такий синтетичний образ сучасного поп-«ідола», що окупував, за словами французького журналу «Парі матч», естрадні підмостки Західної Європи. Традиційний поп-концерт, з роздратуванням відзначає журнал, все більше перетворюється у видовище, яке важко навіть описати. Музику принесли у жертву досить сумнівним ефектам. Так, поп-«ідол» Еліс Купер виходить на сцену з гадюкою на шиї, його «колега» Девід Бауї змінює протягом виступу 12 костюмів, а у фіналі залишається лише в пов'язці на стегнах. Але всіх, мабуть, перевершило тріо «Емерсон, Лейк і Палмер». Вони викочують на сцену чудовисько під назвою «Тангус» — гібрид танка і якогось фантастичного звіра. Зала наповнюється димом, із «Тангуса» вириваються язики полум'я...

Мода на поп-музикантів, неначе епідемія, що захопила Захід, виносить на концертні підмостки темні особи. Такий, наприклад, керівник лондонського оркестру «Т. Рекс» Марк Болен. Постійний відвідувач злачних місць кварталу Сохо, пов'язаний з кримінальним світом, він в 1965 році вирішив пошукати щастя в жанрі поп-музики.

Володарі концертних залів завбачливо беруть з нього, крім плати за аренду, чималу страхову суму на випадок пошкодження майна його несамовитими шанувальниками.

Чому ж, не зважаючи на скандальні витівки, часті втручання поліції, влада поблажлива до «зірок» поп-музики, а деяким навіть сприяє?

Відповідь проста: поп-музиканти відволікають тисячі молодих від сумних роздумів про сучасне і майбутнє, закликають до «бездушних насолод».

Один з директорів люксембурзького радіо Г. Лоуен, ведучий молодіжних музичних передач, якось відверто заявив: «Поп-музика — протиотруга проти пісень Сігерів та Рідів. Це — наша зброя!».

Зрозуміло, чому такі щедрі на рекламу поп-музикантів господарі буржуазних засобів інформації. 15 спеціальних журнал'в у Європі присвячують свої сторінки поп-музиці. Її транслюють одинадцять радіостанцій щодня протягом 8 годин, щорічний тираж записів «шедеврів» цього жанру — 10 мільйонів платівок.

Шаманами з електрогітарами називає поп-«ідолів» «Парі матч». Це дуже точне визначення політичної суті поп-музикантів, які виконують соціальне замовлення великого бізнесу.

С. РУХОВИЧ.

Ілля Гельман

НА УНТЕР-ДЕН-ЛІНДЕН

З оглушливим шипінням міни летіли до переднього краю німецької оборони. Потім заговорила артилерія. Сколихнувся увесь плацдарм.

А в танку, укритому в капонірі, було відносно спокійно. Тепер вони, — в носовій частині Кравченко і Зернов, у середній башті Тайгіних і Кнись, — одягли шоломофони і застібнули під підборіддям клапани. Внутрішнє переговорне обладнання не включалось. У танку — коректувальнику спеціально змонтували три радіостанції, які з початком артпідготовки перевірили на зв'язок. Щоб не сіли акумулятори, Кравченко завів двигун і встановив на тахометрі потрібні оберти. Тайгіних відповів по радіо на виклик командира роти. Кнись зв'язався з польською артилерійською групою. Його позивні — «Зару-еден». Зернов викликав рацію Скорохода. «Вас чую добре», — почулось відтіль.

Щоб не заважати один одному, встановили черговість. Без слів розуміли, кому й коли включати передатчик. А танковим переговорним обладнанням вирішили не користуватись тому, що в будь-який момент кожного могли викликати по радіо. Всередині танка команди передавались особливими сигналами.

Наприкінці артпідготовки Тайгіних показав Кравченку: вперед! Машина увірвалась у хмари пилу і диму. З боків миготіли фігурки піхотинців. Вони бігли, падали і знову піднімались, долаючи ряди колючого дроту через «коридори», влаштовані вогнем батареї Скорохода. Потім артилеристи вдарили по амбразурі ворожого дота. Полетіли до біса сталеві балки, кам'яні брили, кулемет. Все! Більше звідси не поллється вогнева лавина.

Пісок, перемішаний із снігом, потрощена німецька зброя, техніка, амуніція. Перша позиція ворога — три траншеї з укріпленнями — була знищена. Рушили на другу. Попереду піхоти і танків котили товстелезні сталеві котки, спеціальні тральщики. Своєю вагою вони тисли на землю, з якої раз по раз виривалось догори синьо-малинове полум'я вибухів. То рвались протитанкові міни.

Хоч уже давно був день, дим, пилюка й кіптява не дозволяли пробитись сонячному промінню. У напівтемряві доводилось добре напружувати зір. Кравченко «жонглював» важелями і педалями. Обходили зірвані доти, задрані догори німецькі 105-міліметрові гармати, чорні вирви. Повсюдно в напівзасипаних траншеях другої лінії — каски й шинелі, убиті фашисти.

Зернов викликав пункт спостереження. Зв'язок був чудовий, батарея вела вогонь із закритих позицій. Гармати могли діяти на віддалі двадцяти кілометрів. При швидкому просуванні це було дуже важливим.

При підході до третьої позиції вдалині з'явився «Тигр». Кнись заплющив одне око, спокійно і старанно, але досить швидко, підвів вершину центральної марки прицілу під середину башти «Тигра». Кілька разів «тридцятьчетвірка» шугала у вибої, приціл збивався. Та хлопці не розгубились. Люди, машина, прилади — все, здавалось, злилось у єдиному пориві. Рухома ціль знову «сідала» на вершину кутника. І ось Тайгіних, щось гукнувши, натиснув спуск. Постріл! Кравченко збільшив швидкість. Вони промчали крізь дим власного пострілу і побачили, що «Тигр» знову сидів на прицілі. Другий снаряд влучив у відкритий люк завмерлого танка, туди простяглись і траси куль курсового кулемета Зернова. Жоден гітлерівець із екіпажу не вцілів.

Відділення піхоти, огинаючи палаючий «Тигр» зліва і справа, ринулись вперед. Але пройти далеко не вдалось. Дзоти і танки. І самоходки. «Тигри», «Т-3», «Ягуар-пантери», «Фердинанди»... Пригнувшись, німці поспіхом виходили в контратаку. Зернов викликав вогонь. За півхвилини батарея Скорохода, а потім і увесь полк поставили нерухомий загороджувальний вогонь — суцільні вибухи по одній фронтальній лінії. Потім вдарили біглим вогнем. В цей же час, за викликом Книся, польські артилеристи зробили те ж на своїй ділянці.

Попереду нашої піхоти, що тимчасово залягла, бушувала суцільна стіна вогню, об яку розбилась контратака гітлерівців.

(Далі буде).

Продовження. Поч. в газетах за 7, 9 та 12 лютого.

Місячник оборонно-масової роботи

ВЕТЕРАН ПОЧИНАЄ УРОК...

Шкільний дзвінок сповістив про закінчення уроків. Та додому ніхто не квапиться. Старшокласники прямують у шкільний тир складати нормативи нового комплексу ГПО. Учні середніх класів — у пневматичний тир спортивно-технічного клубу Світловодського міського комітету ДТСААФ, любителі радіоспорту рушили у радіоклас.

Стрілецький спорт — улюблене заняття вихованців СШ № 4 міста Світловодська. І голова комітету первинної організації ДТСААФ — І. М. Доронін, колишній командир батареї легендарних «катюш», з якими пройшов усю війну, дбає, щоб саме стрілецькі секції були найбільш масовими. В школі працює 6 стрілецьких гуртків, якими охоплено 130 учнів 5—10 класів. Включившись у змагання на приз «Комсомольской правды», школярі щоденно складають нормативи комплексу ГПО з стрільби. Приємно відзначити, що всі десятикласники вже їх виконали. Кращі результати у Миколи Варфоломеєва, Віктора Белова, Юрія Полнвеця. Чимало комсомольців отримали значок «Відмінник ГПО». Це, зокрема, Олександр Гирич, Олександр Онипченко, Олександр Дяченко.

Широку і різноманітну програму накреслили провести юні дтсаафівці десятиріччя в дні Всесоюзного місячника оборонно-масової роботи, присвяченого 56-й річниці Радянських Збройних Сил. Зараз тут повним ходом йде підготовка до військово-спортивної гри «Зірниця». Створено штаб гри. Школярі виготовили таблицю, в якій зазначається кількість відмінних оцінок, отриманих піонерськими загонами за тиждень, дисципліна, результати змагань з стрільби та інших видів спорту. Загонові-переможцеві випаде висока честь відкривати «Зірницю». У боротьбу за таке право включилось 11 піонерських загонів 4—7 класів.

Учні школи вирішили запросити в дні місячника до школи Героїв Радянського Союзу А. К. Цимбала і М. І. Євсєєва.

Четвертий рік працює у десятирічці комуніст І. М. Доронін. Немалий його вклад у тому, що школа добилась хороших успіхів в початкової військової підготовки. З допомогою старшокласників він створив учбовий комплекс, обладнав військовий кабінет, технічний клас, тир, плац для стройової підготовки.

В школі діє гурток радіотелеграфістів, організований з ініціативи військового керівника. До послуг учнів — добре обладнаний клас, апаратура.

Військовий керівник І. М. Доронін разом з активістами школи організував походи по місцях пам'ятних боїв 20-го гвардійського стрілецького корпусу, війська якого восени 1943 року форсували Дніпро.

Назавжди залишиться в пам'яті юнаків та дівчат екскурсія в музей Корсунь-Шевченківської битви.

Немало колишніх вихованців І. М. Дороніна стали курсантами військових училищ. Серед них — Сергій Леус, Володимир Темнюк, Микола Іванюк, Віктор Кийло. В нинішньому році ще 12 комсомольців готуються до вступу у військові училища. Це — Олексій Добрянський, Ігор Смирнов, Юрій Дробот, Олександр Фурса, Валерій Михалковський, інші їх ровесники.

В школі ввійшло в традицію підтримувати зв'язок з колишніми випускниками, які служать тепер в рядах Радянської Армії. В своїх листах солдати, курсанти і сержанти розповідають про армійські будні. А коли приїздять додому у відпустку, обов'язково приходять у школу, виступають перед своїми молодшими друзями.

М. ВЕНЦКОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

ДЕСЯТИКЛАСНИК КІРОВОГРАДСЬКОЇ СШ № 24 ВІКТОР САВЧЕНКО ГОТУЄТЬСЯ ПОСТУПИТИ У ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКЕ УЧИЛИЩЕ. ВІКТОР ДОБРЕ ВЧИТЬСЯ. БЕРЕ УЧАСТЬ У ЗМАГАННЯХ З ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНИХ ВИДІВ СПОРТУ. ОДНИМ З ПЕРШИХ ВІН СКЛАВ ЗАЛІК З ФІЗИЧНОЇ ТА ВІЙСЬКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ. А ТЕПЕР ГОТУЄТЬСЯ ДО ЗМАГАНЬ З БАГАТОБОРСТВА ГПО.

НА ЗНІМКУ: В. САВЧЕНКО ДОПОМАГАЄ СВОЇМ ОДНОКЛАСНИКАМ У ВИВЧЕННІ ЗБРОЇ.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ПРОФЕСІЯ—ВІЙСЬКОВИЙ

ХЛОПЦІ БУДУТЬ ОФІЦЕРАМИ

Ще недавно вони задивлялись у височінь і прислухались до гулу мотора літака, зачитувались книгами про знаменитих асів В. Чкалова, О. Покришкіна. Вони мріяли теж стати льотчиками.

В минулому році мрія багатьох випускників шкіл Кіровоградщини здійснилась. Більше 170 комсомольців стали курсантами військових училищ. Це ті, хто мав відмінні знання з загальноосвітніх дисциплін, відмінно склав залік з фізичної та військово-технічної підготовки.

Незабаром знову прийом в середні, вищі учбові заклади, де молодь готуватиметься змінити старших товаришів, військових. Сьогоднішні десятикласники цікавляться, куди саме піти їм вчитись, як краще зорієнтуватись, щоб збулася їхня мрія. Діапазон військових спеціальностей чималий.

ОСЬ ЛИШЕ СКРЕМІ АДРЕСИ: вищі загальновійськові командні училища, вищі військово-політичні, вищі військово-прикордонні командні, вищі військово-авіаційні училища льотчиків і штурманів, вищі військово-морські командні та інженерні, артилерійсько-командні та інженерні училища, військово-інженерна Червонопрапорна академія ім. А. Ф. Можайського, Військово-інженерна академія ім. Ф. Е. Дзержинського, вищі військово-командні та інженерні училища зв'язку і т. п.

Перелік військових училищ можна продовжити. Про умови прийому до них кожен, хто бажає здобути військову професію, завжди зможе дізнатись в міському та районному військкоматах.

І. КОСТЮК,
працівник облвійськкомату.

● СПОРТ

НА ЧЕМПІОНСЬКИЙ ПОСТАМЕНТ

Шість днів у Краснодоні тривала молодіжна першість України з боксу. В ній брали участь також представники Кіровоградщини.

У фіналі Марков зустрівся з чемпіоном Військово-Морських Сил серед молоді — севастопольцем Василем Цаміним. Завдяки явній перевазі Володимира, бій було припинено. І суддівська колегія одноголосно присудила перемогу Маркову. Він став чемпіоном України. Його включено кандидатом до складу збірної команди країни. Нині Володимир готується до участі у першості Європи серед юнаків, яка відбудеться у Києві в червні цього року.

А наприкінці [illegible] Марков захищатиме спортивну честь республіки у Томську на молодіжній першості країни.

Слід відзначити також досягнення кіровоградця — майстра спорту Михайла Литвинова. Виступаючи у першій середній ваговій категорії, він у чвертьфінальному поєдинку зустрівся з чемпіоном республіки, майстром спорту з Донецька Іваном Чухраєвим. Литвинов програв рівний бій чемпіону по очках і зайняв п'яте місце.

В успіху кіровоградців, безумовно, заслуга їх наставника Олексія Міхеєва.

В. ШАБАЛІН.

---

15 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Сильні, сміливі, спритні». (М). 10.00 — «Вам наші пісні та танці». (М). 10.30 — «Як ми змагаємося». Про соцзмагання працівників села Рязанської області. (М). 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.15 — Кінокомедія «Герой резерву». (К). 12.35 — Для юнацтва. «Честь змолоду». (К). 17.50 — «Орбіта дружби». (Донецьк). 18.00 — «День за днем». Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. Мультфільм. (М). 18.30 — «Світ соціалізму». (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Людина і закон». (Кіровоград). 20.15 — «Телевізійна школа механізатора». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Вечірні зустрічі. (К). 22.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Сильні, сміливі, спритні». (М). 10.00 — «Вам нові пісні та танці». (М). 10.30 — «Як ми змагаємося». (М). 11.00 — Телевізійні вісті. (К). 11.15 — Кінокомедія «Герой резерву». (К). 12.35 — Для юнацтва. «Честь змолоду». (К). 15.20 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 16.00 — «Шахова школа». (М). 16.30 — «Птахи лісу». (М). 18.35 — «Поезія». Е. Багрицький. (М). 17.15 — Телестудія «Орлятко». (М). 18.00 — Для дітей. Телефільм. «Юлька, Васька та інші». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Кольорове телебачення. «Російський романс». (М). 19.35 — Художній фільм «Насреддін в Бухарі». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Пісні композитора О. Островського. (М). 23.10 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з легкої атлетики. (М). По закінченні — новини. (М).

16 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Кольорове телебачення. Гімнастика для всіх. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.00 — «Музичний календар». (М). 10.43 — «Для вас, батьки». (М). 11.15 — «Усмішки». (К). 12.00 — Кольорове телебачення. Вам відповідає міністр шляхів сполучення СРСР Б. П. Бещев. (М). 12.30 — «Здоров'я». (М). 13.00 — «Музика сьогодні». (М). 13.30 — Кольорове телебачення. «Більше хороших товарів». (М). 14.00 — Інтербачення. Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею. «Крила Рад» — «Динамо». (М). 16.15 — «Очевидне — неймовірне». (М). 17.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.45 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з лижного спорту. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Політичний оглядач Ю. А. Жуков. Відповіді на запитання глядачів. (М). 18.45 — Концерт. (М). 19.00 — «На арені цирку». (М). 19.30 — Авторський вечір Є. Євтушенка. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження трансляції авторського вечора Є. Євтушенка. (М). 22.30 — Кольорове телебачення. «Танцювальний зал». (М). 23.00 — Кольорове телебачення. Спортивна програма. (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.10 — Художній телефільм «Неслідома». (К). 10.45 — «Екран молодих». Заключний концерт республіканського конкурсу художніх агітбригад і агітаторів. (К). 11.15 — «Музичний турнір». (М). 12.00 — Для дітей. «Зайці, вперед!». Вистава Харківського театру ляльок. (Харків). 13.00 — Народний телеуніверситет. Факультет здоров'я. (К). 13.30 — А. П. Чехов на Україні. (К). 14.00 — Музфільм «Ритми засніжених гір». (К). 14.30 — Для дітей. Художній фільм «Крапка, крапка, кома». (К). 16.00 — «Шляхами бойової слави». (К). 16.30 — «Сьогодні з нами співав Павло Усенко». (К). 16.45 — Фільм-концерт. (К). 17.30 — «Школа передового досвіду». (К). 18.00 — «Екран молодих». «А що у вас?» (Донецьк). 18.45 — «В ім'я миру». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Портрет мистця». (Одеса). 20.45 — «На добраніч, діти!» (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Золотий». (К). 23.10 — Вечірні новини. (К).

МЕЛЕЗЕКРАН

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

За редактора Б. КУМАНСЬКИЙ.

БК 06034. Індекс 61 197. Зам. № 13074. Тираж 59 700.